

rit, mihi plane ignotum; sed ex Registro Monasterii Burtoniensis xx Oras valere duas Argenti Marcas observavi.

Comites è variis familiis præter illos quos dixi, Sarisburia, paucos hæc Provincia numerat, nam ut Weolthanum ante Normannicam victoriā omittam, nullum (quod sciam) ante Richar- di II tempora habuit, qui Guilielmum *Le Scrope* eo honoris extulit, sed hujus fœlicitas cum suo principe & stetit, & cecidit: quum enim ille regno exturbatus, hic capite mulctatus. Nec multis post annis successorem habuit Iacobum Butlerum Ormandiæ Comitem ab Henrico VI evectum. Inde cum Lancastrenses jacerent ille proscriptus, & hunc titulum *Ioannes Stafford* minor Humfredi Duci Buckinghamiæ filius Beneficio Edwardi III accepit, cui successit filius Edwardus sine liberis defunctus. Eundem honorem postea contulit Henr. VIII Henrico Stafford ex eadem Buckinghamensi familia, quo aliquandiu

ille gavisus sine prole diem obiit. Demum ejusdem Regis gratia in Bolleniorum familiam intulit, Thomam enim *Bollen* Vicecomitem *Rochfort*, natum ex altera hærede Thomæ *Butler* Comitis Ormondiæ, Wiltoniæ Comitem creavit. Cujus filia Anna à Rege in matrimonium assumpta, fato sibi & fratri funesto, parentibus acerbo, sed Angliae fausto. Reginam enim Elizabetham principem optimam, ob rempublicam prudenter administratam, & suas virtutes supra sexum heroicas illustrissima laude celebrandam nobis peperit. Cæterum cum Thomas *Bollen* angore confectus ex infelici liberorum fato, sine prole mascula expirasset; jacuit hic titulus donec Edwardus VI Guilielmo *Powlet* Domino S. *John de Basing* contulerit, quem mox Marchionem Wintoniæ, & summum Angliae Quæstorem constituit, in cuius familia etiamnum permanet.

Elizabetha Regina.

Vide Basing in Hantsire.

Paræcias 304 continet hic Comitatus.

H A N T S H I R E.

Doxima est Wiltoniensibus, quæ quondam Saxonibus hanterchyn, nunc vulgo *Hanshire* cuius partem mediterraneam ad Belgas, maritimam ad *Regnos* antiquum Britanniæ populum spectasse non est cur dubitemus. Ab occasu Dorsettiam, & Wiltoniam, ab Austro Oceanum, ab Ortu Sussexiam & Surreiam, & à Septentrione Bercheriam attingit. Provinciola est frugum proventu ferax, sylvarum densitate alicubi amœna, pascuorum fœcunditate lata, & à maritimis commoditatibus fœlicissima; utsote quæ crebris intercissa æstuariis mercaturis faciendis admodum opportuna. In Romanorum potestatem cum primis redactam fuisse creditur, Historiæ enim nostræ produnt Vespasianum debellasse, & in hac re ut credamus ratio satis probabilis postulat. Dio enim testatur Plautum & Vespasianum, cum sub Claudio Britanniam aggredierentur, copiis in tres partes distributis, ne uno loco appellentes littore prohiberi possint, insulam petiisse: & ex Suetonio docemur Vespasianum in ea expeditione tricies cum hoste pugnasse, Venetiam insulam, quæ huic agro objacet, & duas validissimas gentes in ditionem redegisse. Ob quas Victorias, & Oceanum fœliciter permensum, ipsum Vespasianum, quasi Cæsare fœliciorum sic affatur Val. Flaccus,

O tu pelagi cui major aperti

*Fama, Caledonius postquam tua carbaja vexit
Oceanus, Phrygios prius indignatus Iulos.*

Et de ipso cecinunt Appollonius Collatius Novrienfis,

*Ille quidem nuper fœlici Marte Britanno
Fuderat.*

Quomodo vero in hoc bello, Vespasianum à Britannis arctissime obsessum Titus filius periculo exemit, quomodo item anguis innoxius ipsum Britannia.

tunc temporis complexus est, quod in Imperii omen arripuit, tibi dixerint Dio, & Forcatulus. Ego vero quod instituti mei est, ab Occidentali hujus provinciæ limine exorsus, primùm oram maritimam, & quæ effunduntur flumina, deinde interiora perambulabo.

Iuxta Occidentalem limitem alveum placide agit *Avena*, & ubi primum hunc agrum influit, Cerdici est vadum, olim *Cerdicks-ford*, postea *Cerdeford*, nunc contraëto vocabulo *Chardford* à Cerdico bellicofo Saxone denominatum. Hic enim Cerdicus ille collatis cum Britannis signis ita eos fregit, ut non solum imperii sui fines protenderit, sed etiam facile bellum posteris tradiderit. Cum antea anno Salutis d. VIII, magna belli contentione *Natanleod* potentissimum Britannorum Regem, qui *Nazaleod* etiam aliis vocatur, cum magno Britannorum numero hoc tractu superavisset. E cujus etiam nomine regiunculam usque ad hunc locum *Natanleod* appellatam fuisse in Anglo-Saxonum Annalibus legimus, quam curiosior investigavi, sed ne tenue ejus nominis vestigium hactenus inveni, nec quis ille fuerit *Natanleod*, ariolari possum. Verum illo eodē tempore Aurelium Ambrosium in hoc tractu, alternante fortuna prælia cum Saxonibus subinde conservisse certissimum; cuius tamen Anglo-Saxonum illi Annales nusquam meminerunt, qui, quod observavi, prælia sibi secunda, nunquā adversa propenso nimis in se ipsos studio, tantum commemorarunt. Inde flumen delabitur per *Regnewood*, sive *Rirwood*, in libro Angliae Censuali *Rincewed*. Quod REGNUM fuisse Regnorum oppidum, cuius meminit Antoninus, cum itineris ratio, tum nominis reliquæ, & significatio fidem faciunt: *Ringwood* enim Saxonica adjectio, REGNO-RVM sylvam significare videtur. Magni nominis olim fuisse Centuria quæ adjacet inde nominata persuadet, nunc tantum rerum venalium foro est celebre. Hinc digressus *Avena* hospitio

Avena fl.
sive Avona
Cerdikes
ford.

5091.
Cerdici
vadum.

Natan-
leod sive
Nazaleod.

An Natan-
leod & Au-
relius Am-
brosius
idem.

Regnum.
Ring-
wood.